

onTrain

Formarea online, comoara din ea

B. Formarea online

6. Experiența ca sursă pentru învățare

www.ontrain.eu

Co-funded by the
Erasmus+ Programme
of the European Union

Sprijinul Comisiei Europene pentru producerea acestei publicații nu constituie o aprobare a conținutului, care reflectă doar opiniile autorilor, iar Comisia nu poate fi trasă la răspundere pentru orice utilizare care ar putea fi făcută informațiilor conținute în aceasta. Referință proiect: 2018-1-ES01-KA204-050702

Cuprins

 <i>Cuprins</i>	2
<i>Să începem</i>	3
Ce învăț aici și de ce?	3
Ce conținut voi găsi aici?	3
<i>Folosirea experienței cursanților</i>	3
<i>De la principii la practici</i>	4
<i>Exemple</i>	6
<i>Exerciții</i>	6
Exercițiul 1: Găsește-ți motivația	7
Exercițiul 2: Formarea grupului	7
<i>Rezumat</i>	8
<i>Bibliografie</i>	8

Să începem

Experiența cursanților reprezintă cunoașterea sau înțelepciunea practică dobândită de-a lungul vieții. Experiența poate fi folosită ca bază pentru a dezvolta noi cunoștințe, ca legătură cu noile concepte, ca ajutor în potențarea noilor abilități și competențe. Făcând-o vizibilă poate conecta și da sens noilor cunoștințe pe care le dobândește cursantul.

Ce învăț aici și de ce?

Datorită trecutului persoanelor adulte și persoanelor în vârstă, aplicarea principiilor andragogice în formarea lor face ca învățarea pe baza experienței lor să fie nu doar ceva convenabil, ci și necesar pentru a crea un curs, a preda și a proiecta activități. Dar în activitățile online asincrone (comparativ cu activitățile față în față), dinamismul poate fi pierdut și se poate instala plictiseala. În acest capitol, veți învăța cum să evitați aceste riscuri și să profitați de experiența de viață a cursanților.

Ce conținut voi găsi aici?

Cursanții vor afla mai multe despre principiile și avantajele acestei abordări: învățarea prin experiențele cursanților. Veți explora principiile andragogice ca bază pentru învățarea pe baza experienței, veți afla ce fel de activități promovează această abordare și cum să le folosiți în clasă.

Folosirea experienței cursanților

În ceea ce privește educația adulților și a persoanelor în vârstă, unul dintre principiile andragogice propune luarea în considerare a experienței cursanților, adică a trecutului lor, a cunoștințelor anterioare, precum și a nevoilor și cerințelor existente. Este important să avem o viziune asupra modului în care vrem să ne vedem pe noi înșine în viitor, deoarece acest lucru ne ajută să ne sporim motivația. Experiența existentă poate fi utilizată ca bază pentru a construi noi cunoștințe. Am putea include aici aspecte pozitive ale experienței noastre, de exemplu expertiza existentă, abilitățile și capacitățile care ne ajută să dezvoltăm noi deprinderi conectate cu capacitățile noastre existente, și, totodată, trebuie să includem și aspectele negative precum erorile, nevoile, neînțelegerile sau orice problemă/provocare care s-a întâmplat în trecut.

Abordarea andragogică care folosește experiențele cursanților se bazează pe faptul că învățarea și dobândirea de noi abilități este eficientă dacă acestea sunt legate și susținute de cunoștințele și nevoile existente.

Prin urmare, în calitate de formator, ar trebui să facilitați cursantului utilizarea experienței anterioare ca resursă și instrument în timpul noului proces de învățare.

Ar trebui să încurajăm cursantul să evedențieze această experiență și să-l ajutăm să creeze conexiuni, să găsească similitudini sau completări, să înțeleagă faptele noi și să le contextualizeze. În mediile online, unde folosirea textului este principala modalitate de comunicare, poate ajuta la reflectarea și clarificarea ideilor.

Utilizarea experienței cursantului pentru învățarea experiențială este strâns legată de teoria învățării constructivismului:

Teoria educațională a constructivismului afirmă că oamenii își construiesc propria înțelegere și cunoaștere a lumii prin experimentarea lucrurilor și reflectarea asupra acelor experiențe. Când întâlnim ceva nou, trebuie să-l conectăm cu ideile și experiența noastră anterioară, poate chiar schimbând ceea ce credem sau considerând noile informații ca fiind irelevante. În orice caz, suntem creatori activi ai propriilor noastre cunoștințe. Pentru a face acest lucru, trebuie să punem întrebări, să explorăm și să evaluăm ceea ce știm.

În ceea ce privește constructivismul, formatorii acționează ca un ghid și facilitator. Furnizează informații și resurse de bază despre un anumit subiect propunând ulterior cursantului o activitate cu un anumit grad de autonomie.

Puteți revedea capitolul "Andragogia", unde sunt descrise caracteristicile cursanților adulți. Mai târziu vom propune câteva exemple și practici de învățare ca o modalitate de a împlini potențialul cursanților adulți. Revedeți și unitatea de învățare 5, unde sunt explicate în detaliu diferitele teorii ale învățării.

De la principii la practici

Mai jos sunt prezentate câteva principii bazate pe constructivism și, de asemenea, bazate pe învățarea prin experiență. Vom lega aceste principii de practicile pe care le puteți aplica online, arătând cum puteți profita de ele. Rețineți că aceste principii nu trebuie înțelese ca adevăruri universale, ci ca indicii care vă vor ghida în proiectarea și oferirea activităților educaționale.

Cunoașterea este dezvoltată, nu absorbită. Construim sensul lucrurilor pe care le învățăm pe baza propriilor noastre cunoștințe existente. Putem învăța abilități tehnice (cum ar fi contabilitatea, limbile străine, chimia, utilizarea unui mecanism etc.), dar le uităm repede dacă nu le practicăm într-un loc real (într-o companie, în vacanță, în laborator etc.), apoi dăm adevăratul sens lucrurilor pe care le-am învățat (echilibrul sau pierderea echilibrului, solicitarea ajutorului, folosirea unui acid periculos sau folosirea corectă a unui levier). Învățarea într-o sală de clasă sau în mediul online face dificilă obținerea sensului real al lucrurilor. Din fericire, este posibil să se propună activități educaționale care să contribuie la a da sens cunoștințelor dobândite prin conectarea acestora cu lucruri care s-au întâmplat deja cursantului sau pe care acesta le-a învățat deja. Acest lucru se poate face propunând cursanților activități la care pot participa oferind informații personale, exemple sau propria opinie.

În mod obișnuit, formatorii îi obligă pe cursanți să furnizeze numai cunoștințe extrase din surse fiabile, precum enciclopedii sau lucrări. Învățarea prin experiență, ca sursă informală de informații ar trebui să fie valabilă și promovată. Poate să aibă loc în forumuri sau alte tipuri de spații comune care permit discuții și dezbateri. În acest context formatorii îi pot ajuta pe cursanți să extragă informația întrebând în continuare despre o experiență specifică. S-ar putea întâmpla ca alți cursanți să se identifice cu acea situație sau să fi experimentat ceva similar cu ceea ce s-a întâmplat cu colegul lor. O nouă discuție cu anecdote și scenarii de viață ajută la susținerea conținutului cursului principal, înțelegerea și verificarea acestuia din perspectiva formatorilor.

Cunoașterea este personală; fiecare individ are diferite nevoi de învățare și puncte de vedere. Cunoașterea se bazează pe valorile și experiența vieții personale a cursanților. Formatorul trebuie să îi ajute să identifice acele nevoi și puncte de vedere. Acest lucru se poate face folosind activități care promovează auto-reflecția și compoziția (scrierea) atunci când încearcă să răspundă la întrebări precum:

- Ce știi deja din subiect?
- De ce este important pentru mine acest curs?
- Ce aștept să învăț ?
- Ce voi îmbunătăți atunci când dobândesc noile abilități și competențe? (așa mă văd în viitor) etc.

Platformele online pot ajuta la dezvoltarea acestor activități, ajutând cursanții să scrie și să publice aceste reflecții și să fie evaluați de către formator și colegi. Evaluarea înseamnă publicarea acestor gânduri și furnizarea unei metode prin care alții sugerează noi modalități de atingere a obiectivelor personale sau de creștere a motivației.

Cunoașterea este construită social. Chiar dacă indivizii pot avea scopuri diferite, există un proces natural de formare și performanță a grupului.

Iată ce propune Tuckman: este posibil să se unească nevoile individuale pentru a progresa și a se dezvolta ca grup, dar și ca indivizi. Putem spune că, pe baza acestei teorii, cel mai bun mod de a favoriza dezvoltarea personală este prin dezvoltarea ca grup. Experiența individuală, cunoașterea personală, este ceva ce poate fi folosit de alții să învețe. Propuneți activități în care cursanții își pot împărtăși interesele, motivațiile, ceea ce știu și ce pot oferi altora. Puteți propune o activitate care poate fi realizată într-un forum în care toți se prezintă, sau puteți proiecta activități de învățare în grupuri, în care participanții trebuie să negocieze, să fie de acord, să discute și să facă schimb de idei legate de subiectul ales de dumneavoastră.

Exemple

În cadrul unui curs despre arta și istoria locală, cursanții sunt rugați să se prezinte într-un forum.

De obicei, aceste prezentări apar sub forma „Bună ziua, sunt, din Sunt încântat să fiu aici”. Acest lucru face ca faza de prezentare să fie foarte plictisitoare. Așa că, în loc de „activitate de prezentare”, am numit-o „Introducerea subiectului”. Cursanților li s-a solicitat să răspundă la întrebări ca:

- „Cunoașteți și ați văzut vreo operă de artă care poate fi vizitată în orașul dumneavoastră?” „V-a plăcut? Nu v-a plăcut? De ce?” „Despre ce ați vrea să știți mai multe?”
- „Există vreun eveniment în orașul sau regiunea dumneavoastră despre care ați auzit că a fost interesant?”.

Cursanții nu ar trebui să fie obligați să răspundă la toate aceste întrebări, deoarece se pot simți intimidati, acestea ar fi doar sugestii despre introducerea subiectului. Va ajuta și la spargerea gheții; pe măsură ce le propunem să descrie ceea ce au simțit sau alte emoții, este de așteptat să nu aibă răspunsuri corecte sau incorecte.

Într-un curs despre sit-urile Patrimoniului Natural UNESCO, cursanților li se cere să își asume un rol.

Aceștia selectează rolul preferat pe baza experienței existente (sau a rolului în care se simt mai confortabil): politician local în domeniul ocupării forței de muncă, responsabil UNESCO, ONG cu activități în protecția mediului, asociație de întreprinderi, asociație de turiști, consilier regional pentru promovarea turismului). După distribuirea rolurilor, se discută despre un proiect nou al unui resort, pe care o companie dorește să îl construiască în interiorul unui parc natural. Fiecare cursant trebuie să-și apere poziția și să ajungă la un acord cu privire la condițiile în care resortul poate fi construit în Parcul Natural.

Exerciții

Putem încerca să încurajăm cursanții să folosească experiența de viață oferindu-le o anumită libertate. După cum s-a spus în secțiunea anterioară, ar trebui să înțelegem experiența de viață nu numai prin cunoștințele existente, ci și prin greșeli și nevoi.

Prin urmare, trebuie să îi permitem cursantului să selecteze subiectele, rolul (în cazul unei activități de joc de rol) sau metoda. Rețineți că acest lucru poate fi riscant, deoarece dezvoltarea se face în afara zonei de confort. Cursanții cu experiență pot fi obligați să selecteze subiecte sau roluri în care nu se simt confortabil, dar să li ofere ajutor și asistență pentru a face față acestei situații folosind experiența lor. De exemplu, într-o activitate de joc

de rol, pentru o persoană care are experiență în inginerie, identificați și propuneți o activitate care să nu aibă nicio legătură cu abilitățile existente.

Faceți vizibilă experiența de viață a cursanților și ajutați-i să o folosească ca resursă și ca instrument.

Activitățile față în față sunt mai dinamice, interactive într-un timp scurt și includ limbaj non-verbal. Cunoștințele și informațiile nu sunt păstrate, dar sunt mai ușor de organizat sau structurat (de exemplu, pe tabla interactivă sau folosind bilete adezive).

Activitățile online au un ritm mai lent, sunt reflective și toate informațiile sunt păstrate (de exemplu în forumuri), dar este mai dificil de organizat. Folosiți caracteristicile predării online pentru a vă potența activitatea.

Exercițiul 1: Găsește-ți motivația

Ce topic predați ca formator? arte, istorie, sociologie, economie ...? Vă puteți aminti când ați început să învățați acel subiect? Ce ați simțit? Ce v-a atras la el?

Într-un forum:

1. Împărtășiți-ne o experiență pe care ați avut-o când învățați acest subiect. De ce ați continuat să îl învățați și de ce îl predați acum.
2. Puteți lega subiectul pe care îl predați de o știre recentă apărută în mass-media? Explicați-ne de ce credeți că este important.
3. Spuneți-ne de ce ați dori să continuați să învățați.
4. Citiți răspunsurile altor cursanți, vă puteți identifica cu răspunsurile lor? Sau ați putea sugera sau oferi feedback altor persoane?

Exercițiul 2: Formarea grupului

Pe baza subiectului dumneavoastră, gândiți-vă la o activitate care i-ar putea ajuta pe cursanți să învețe unii de la alții. Nu este vorba doar despre faptul că scriu sau realizează un text ca „temă” pentru un anumit subiect. Este ceva ce ar trebui să facă în timp ce muncesc sau după ce termină.

De exemplu, puteți propune o activitate în care fiecare cursant trebuie să ofere feedback altor persoane sau, după ce termină propria lucrare, poate evalua lucrările altor cursanți. Întrebările pe care le alegeți sunt foarte importante, nu spuneți „Evaluati lucrările colegilor”, ci „Ce ați adăuga?” „Ce ați elimina?”. Desigur, cele mai bune întrebări sunt cele legate de subiectul pe care îl predați, deci gândiți-vă cu atenție la aceste întrebări.

Rezumat

În acest capitol ați aflat de ce și cum ar trebui luată în considerare experiența de viață a cursantului față de activitățile proiectate de formatori. Cum pot ajuta aceste activități la stabilirea noilor cunoștințe și abilități în timpul cursului. Toată experiența de viață ar trebui pusă în practică pe parcursul desfășurării activităților active care implică cursantul emoțional și experimental. Acestea sunt complementare și se intensifică reciproc.

Bibliografie

Tuckman, BW (1965). Secvența de dezvoltare în grupuri mici. Buletin psihologic, 63 (6), 384-399.<https://doi.org/10.1037/h0022100>

Merriam, SB (2001). Andragogie și învățare auto-direcționată: piloni ai teoriei învățării adulților. *New Directions for Adult and Continuing Education*, 2001 (89), 3-14.<https://doi.org/10.1002/ace.3>

Escuder-Mollon, P., Fowley, C. și Esteller-Curto, R. (2017a). Învățare virtuală on-line; evoluția și creșterea persoanelor în vârstă. *INTED2017 Proceduri*, 9541-9545.